

ข้อที่ 7 ข้อพิพาททางกฎหมาย

7. ข้อพิพาททางกฎหมาย

ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2547 บริษัทหรือบริษัทย่อยมิได้มีข้อพิพาททางกฎหมายที่ยังไม่สิ้นสุดและอาจส่งผลกระทบต่อสิทธิของบริษัทหรือบริษัทย่อยที่มีจำนวนสูงกว่าร้อยละ 5 ของส่วนของผู้ถือหุ้นของบริษัท อย่างไรก็ตาม บริษัทและบริษัทย่อยมิได้มีข้อพิพาทที่อาจส่งผลกระทบต่อภาระการดำเนินงานอย่างมีนัยสำคัญดังนี้

ข้อพิพาทกับกฟผ.

ปัจจุบันบริษัทไม่มีข้อพิพาทกับกฟผ. ที่อาจส่งผลกระทบอย่างมีนัยสำคัญต่อการประกอบธุรกิจของบริษัท แม้ว่าในอดีตที่ผ่านมาบริษัทจะเคยมีข้อพิพาทที่สำคัญกับกฟผ. (โปรดพิจารณารายละเอียดในข้อ 1.1.8 – บริษัทมีข้อพิพาทที่สำคัญกับกฟผ. ในอดีต) ปัจจุบันบริษัทอยู่ในระหว่างเจรจากับ กฟผ. ในเรื่องที่มีความสำคัญเกี่ยวกับธุรกิจของบริษัทหลายเรื่อง รวมถึงการกำหนดดัชนีอ้างอิงราคาถ่านหินใหม่ ซึ่งบริษัทสามารถผลักดันทุนให้กฟผ. ได้ภายใต้สัญญาซื้อขายไฟฟ้าของบริษัทกับกฟผ. และการเจรจาเกี่ยวกับการเชื่อมโยงการจ่ายไฟฟ้าเข้ากับระบบส่งไฟฟ้าของกฟผ. (EGAT Grid) สำหรับโรงไฟฟ้าของบริษัทซึ่งมิได้ประกอบกรในการผลิตไฟฟ้ารายเล็ก (Non-SPP Generating Units) บริษัทเห็นว่าการเจรจาดังกล่าวไม่ถือเป็นข้อพิพาท แต่บริษัทคาดว่าด้วยลักษณะโครงสร้างกิจการจำหน่ายไฟฟ้าของประเทศและลักษณะของสัญญาซื้อขายไฟฟ้า ทำให้บริษัทมีแนวโน้มที่จะต้องทำการเจรจากับกฟผ. ต่อไปเรื่อย ๆ ในอนาคตเพื่อแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ทั้งในเรื่องที่มีการเจรจาอยู่ปัจจุบันและในเรื่องอื่น ๆ ที่คล้ายคลึงกัน เพื่อให้เกิดความชัดเจนเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างบริษัทและกฟผ. ในบางประการ ทั้งนี้ ย่อมมีความเป็นไปได้ที่จะเกิดข้อพิพาทเกี่ยวเนื่องจากการเจรจาตกลงในหัวข้อต่าง ๆ ซึ่งอาจมีผลกระทบในทางลบอย่างมีนัยสำคัญต่อการประกอบธุรกิจของบริษัท

ข้อพิพาทกับกระทรวงพลังงาน

ภายใต้กฎหมายที่เกี่ยวข้อง บริษัทแต่ละบริษัทภายในกลุ่มบริษัทจะต้องได้รับสัมปทานประกอบกิจการไฟฟ้าจากกระทรวงพลังงานเพื่อจำหน่ายไฟฟ้าให้แก่ลูกค้า ทั้งนี้ จากการที่บริษัทดำเนินระบบการผลิตไฟฟ้าแบบรวมศูนย์ (Integrated System) เชื่อมโยงแหล่งผลิตไฟฟ้าหลายแห่งในส่วนของโรงผลิตไฟฟ้าและไอน้ำร่วมกัน ซึ่งบริษัทต่างบริษัทภายในกลุ่มบริษัท (ยกเว้น บจ. โกลว์ ไอพีพี) เป็นผู้ได้รับสัมปทาน บริษัทได้เจรจาทวิภาคีกับกระทรวงพลังงานเป็นเวลาหลายเดือนเพื่อรวมสัมปทานต่าง ๆ ที่บริษัทในกลุ่มได้รับเข้าเป็นสัมปทานฉบับรวมสำหรับการผลิตและจำหน่ายไฟฟ้าของบริษัททั้งหมดในกลุ่มบริษัท อย่างไรก็ตาม บริษัทต้องประสบความล่าช้าหลายเดือนในการบรรลุข้อตกลง และได้รับสัมปทานฉบับรวมในเดือนธันวาคม 2547 ทั้งนี้ เนื่องจากบริษัทต้องแก้ไขข้อพิพาทบางกรณีกับกฟผ. ก่อนตามรายละเอียดที่ปรากฏในข้อ 1.1.8 – บริษัทมีข้อพิพาทที่สำคัญกับกฟผ. ในอดีต ดังนั้น ในระหว่างรอการบรรลุข้อตกลงกับกระทรวงพลังงาน บริษัทจึงมิได้ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กำหนดภายใต้สัมปทานที่ได้รับอย่างครบถ้วนในระหว่างเดือนตุลาคม 2546 ถึงธันวาคม 2547 และบริษัทชำระค่าปรับเป็นจำนวน 9.4 ล้านบาทเนื่องจากบริษัทบางบริษัทภายในกลุ่มจำหน่ายไฟฟ้านอกเขตสัมปทาน นอกจากนี้ ในช่วงก่อนที่บริษัทจะได้รับสัมปทานฉบับรวม กระทรวงพลังงานไม่ได้พิจารณาคำขอรับสัมปทานใหม่ของบริษัท ด้วยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น บริษัทได้ยื่นคำขอรับสัมปทานแล้วและคาดว่าจะได้รับสัมปทานดังกล่าวกลางปี 2548 แต่ในปัจจุบันบริษัทยังคงทำการจำหน่ายไฟฟ้าให้แก่ลูกค้าบางรายซึ่งบริษัทยังไม่ได้สัมปทานสำหรับการจำหน่ายไฟฟ้างกล่าว และบริษัทคาดว่าบริษัทจะต้องชำระค่าปรับเพิ่มเติมจากสาเหตุดังกล่าว

แม้ว่าบริษัทเชื่อว่าจะไม่มีการใช้มาตรการลงโทษเพิ่มเติมจากกรณีไม่ปฏิบัติตามสัญญาสัมปทานดังกล่าว แต่บริษัทไม่สามารถรับรองได้ว่าจะไม่มีการบังคับใช้มาตรการใด ๆ กับบริษัทอีก นอกจากนี้ การไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขของสัมปทานที่ได้รับอาจมีผลให้เกิดข้อเรียกร้องว่าบริษัทไม่ได้ปฏิบัติตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการประกอบธุรกิจผลิตไฟฟ้าตามที่บริษัทได้รับสัมปทาน ทั้งนี้ กระทรวงพลังงานยังมีได้ดำเนินการใด ๆ ต่อบริษัทภายใต้บทบัญญัติกฎหมายที่เกี่ยวข้องนอกเหนือไปจากการเรียกค่าปรับจากบริษัทตามที่ได้กล่าวถึงข้างต้น แม้ว่าจะมีความเป็นไปได้ที่กระทรวงพลังงานจะเรียกให้บริษัทชำระค่าปรับเพิ่มเติมหรือยกเลิกสัมปทานที่บริษัทได้รับ แต่ไม่มีเหตุผลใด ๆ ที่บริษัทสมควรเชื่อว่ากระทรวงพลังงานจะดำเนินการดังกล่าว อย่างไรก็ตาม การไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนดในสัมปทานอาจส่งผลกระทบต่อข้อเรียกร้องว่าบริษัทได้ทำผิดข้อกำหนดของสัญญาที่มีความสำคัญต่อบริษัทบางฉบับ

ข้อที่ 7 ข้อพิพาททางกฎหมาย

(รวมถึงสัญญาเงินกู้หลายฉบับ) ซึ่งในส่วนนี้ บริษัทได้จัดส่งรายละเอียดเกี่ยวกับสถานะของสัญญาสัมปทานให้แก่เจ้าหนี้บางราย ตามความเหมาะสมแล้ว และไม่มีเหตุผลประการใดที่ควรเชื่อว่าเจ้าหนี้เหล่านั้นจะดำเนินการใด ๆ ภายใต้อสัญญาดังกล่าวต่อบริษัท

ข้อพิพาทกับบ้านปูและกฟผ.

ปัจจุบันบริษัทจัดซื้อถ่านหินประมาณร้อยละ 70-75 ที่ต้องใช้ในกิจการของบริษัทภายใต้สัญญาซื้อขายถ่านหินระยะยาว กับบ้านปู ซึ่งราคาถ่านหินตามสัญญากำหนดโดยอิงกับราคาอ้างอิงญี่ปุ่น (Japan Power Utility Benchmark Price) ซึ่งไม่มีการประกาศราคาดังกล่าวมาตั้งแต่เดือนมีนาคม 2546 แล้ว ในกรณีดังกล่าว แม้ว่าบ้านปูยังคงจัดส่งและบริษัทยังคงจัดซื้อถ่านหินจาก บ้านปู แต่บริษัทและบ้านปูยังไม่สามารถตกลงราคาอ้างอิงใหม่ได้ และในบางช่วงเวลาราคาขายถ่านหินที่บ้านปูเรียกเก็บมีความ แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญกับราคาที่บริษัทจ่ายให้จริง ปัจจัยหนึ่งที่มีผลให้ยังไม่สามารถตกลงราคาอ้างอิงใหม่ได้คือการใช้เกณฑ์ ราคาอ้างอิงเดียวกันในการคำนวณต้นทุนถ่านหินซึ่งบริษัทสามารถผลกระทบให้แก่ กฟผ. ภายใต้อสัญญาดังกล่าวซื้อขายไฟฟ้า และการ ยกเลิกการใช้ราคาอ้างอิงญี่ปุ่นซึ่งทำให้เกิดปัญหาที่คล้ายคลึงกันในเรื่องการผลกระทบต้นทุนถ่านหินให้แก่ กฟผ. แม้บริษัทจะอยู่ใน ระหว่างการเจรจากับบ้านปู และ กฟผ. เกี่ยวกับการกำหนดราคาอ้างอิงใหม่สำหรับถ่านหิน แต่หากไม่สามารถบรรลุข้อตกลงได้ อาจ มีผลกระทบกับการจัดหาถ่านหินของบริษัท และอาจทำให้เกิดข้อพิพาทกับบ้านปูเกี่ยวกับสัญญาซื้อขายถ่านหินได้

ข้อพิพาทกับกนอ.

ปัจจุบันทรัพย์สินบางอย่างของบริษัทตั้งอยู่บนที่ดินที่การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย (“กนอ.”) เป็นผู้ดูแลจัดการ ซึ่งแม้จะเป็นที่ดินที่มีภาระจำยอมซึ่งบริษัทมีสิทธิใช้ที่ดินติดตั้งฐานวางทอส่ง (Pipe-rack) ได้ แต่กนอ. ได้ติดต่อกับผู้เช่าในนิคม รวมทั้งบริษัทเพื่อขอให้ชำระค่าเช่าในการใช้ที่ดินดังกล่าวในการวางสายเคเบิลใต้ดิน (รวมทั้งชำระค่าเช่าย้อนหลัง) ซึ่งแม้จะยังไม่มี การตกลงอัตราค่าเช่าที่จะเรียกเก็บจากบริษัท แต่เงินจำนวนดังกล่าวอาจเป็นเงินจำนวนมากเนื่องจากบริษัทใช้พื้นที่มาตั้งแต่ปี 2536 บริษัทไม่อาจรับรองได้ว่าบริษัทจะสามารถแก้ไขปัญหานี้ได้เป็นที่น่าพอใจหรือไม่ต้องเสียเวลาและค่าใช้จ่ายจำนวนมากใน การแก้ไขปัญหา โดยเฉพาะอย่างยิ่งกรณีที่ต้องจ่ายค่าเช่าย้อนหลังเป็นจำนวนมาก หรือกรณีที่บริษัทต้องย้ายทรัพย์สินดังกล่าว ของบริษัท (ซึ่งส่วนใหญ่เป็นสายเคเบิลใต้ดิน) ออกจากที่ดินของกนอ.

นอกจากนี้บริษัทยังมีข้อพิพาทที่ถือว่าไม่มีนัยสำคัญ ซึ่งเกิดจากการดำเนินธุรกิจตามปกติของบริษัท